

OJCZYŻNA

NIEZALEŻNY TYGODNIK DEMOKRATYCZNY

Nr. 77

Sobota 1 listopada 1947 r. Charbin.

Cena 40 Yuani

Na czym polega „plan Marshalla“

W warunkach nateżonej, twórczej pracy narodów demokratycznych państw środkowej i południowo-wschodniej Europy, zrozumiała jest ta nieufność z jaką przyjęły te narody anglo-francuską propozycję, zawartą w t. zw. „planie Marshalla“. Plan ten, jak wiadomo polega na tym, aby państwa europejskie wypracowały jednolity program odbudowy swojej ekonomiki i przedstawiły go następnie kongresowi amerykańskiemu, który zdecyduje czy ma dać lub nie dać kredyty dolarowe. Z góry jest już przy tym zdecydowane, że po pierwsze kierowniczą rolę w tym proponowanym „planowaniu europejskim“ oddaje się Anglii i Francji, a po drugie, że centralnym punktem planu Marshalla jest przede wszystkim odbudowa przemysłowa zachodnich Niemiec. Opublikowało to oficjalnie ministerstwo spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych.

Rządy Polski, Związku Radzieckiego, Jugosławii, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier, Rumunii, Finlandii i Albanii odmówiły wysłania swoich przedstawicieli na konferencję, która odbyła się w tej sprawie 12-16 lipca w Paryżu. Przyczyna odmowy jest zupełnie jasna. Przede wszystkim warunki uczestnictwa w tej konferencji przesądzały już z góry zgodę krajów europejskich na anglo-francuskie kierownictwo, a jak wiadomo ani Anglia ani Francja nie mają nawet najmniejszego doświadczenia w planowaniu, gdyż w krajach tych o planowej gospodarce nie było nawet mowy. Po drugie uczestnikom konferencji nie były nawet zakomunikowane warunki otrzymania i podziału kredytów amerykańskich, wiadomym było jedynie, że komitety pozostające pod kierownictwem Anglików i Francu-

zów, działalność których jest otoczona tajemnicą, określają co powinien produkować każdy kraj europejski, co powinien dostarczać on innym krajom i czy będą mu udzielone kredyty.

Teraz jest już jasnym dla każdego, że obowiązkowym, wstępnym warunkiem otrzymania kredytów amerykańskich jest całkowite zrzeczenie się przez kraje europejskie ich suwerenności i wyrzeczenie się prawa rozporządzania swymi zasobami. Przykładem tego, co musiałoby się stać z każdym krajem, służyć może Grecja. Na paryskiej konferencji delegat Grecji, „zgodnie z doniesieniem Reutera, miał powiedzieć dosłownie, co następuje: »Plan Marshalla polega na tych samych ekonomicznych i politycznych ideach, które stały się podstawą ekonomicznej i finansowej pomocy już danej Grecji przez Stany Zjednoczone.«

Opublikowana niedawno oficjalna umowa pomiędzy Stanami Zjednoczonymi i Grecją pokazuje nam charakter tych „idei“. Misja amerykańska w Grecji objęła komendę nad rządem greckim, który bez jej wiedzy nie ma prawa uczynić ani kroku. Amerykańscy doradcy rządzą greckimi finansami, handlem, przemysłem, policją i armią. Dzisiejsza Grecja jest krajem, który całkowicie utracił swoją niezawisłość.

»W obecnej formie, polityka anglo-francuska—oświadczył poseł do parlamentu angielskiego, laborzysta Zilliakus—próbuję przenieść doktrynę Trumana z południowo-wschodniej do zachodniej Europy. Polityka ta nie jest planem odbudowy Europy.«

Ruch, jaki powstał dookoła „planu Marshalla“ i narady Bevina z Bideau miały daleko idące cele polityczne. Nie bacząc na u-

porczywe zapewnianie Bevina w Paryżu, że mowa jest wyłącznie o zadaniach ekonomicznych, nikt temu nie uwierzył. Rządy demokratycznych państw, ceniących swoją niepodległość i niezawisłość, wyraźnie zdawały sobie sprawę, że w danym wypadku ekonomiczne zagadnienia są nierozdzielne od politycznych. Pamiętają one dobrze lekcję historii. Kto może, naprzykład, obecnie zaprzeczyć, że amerykański plan, przyjęty w 1924 roku, t. zw. plan Dawisa miał takie skutki, że doprowadził do uzbrojenia Niemiec, a więc i do drugiej wojny światowej.

Staje się sprawą coraz jaśniejszą, że za podstawę amerykańskiej propozycji była wzięta idea „bloku zachodniego“ lub myśl „Stanów Zjednoczonych Europy“ wysunięta przez Churchilla. Kredyty amerykańskie są przeznaczone nie dla odbudowy krajów europejskich, które tak srodcie ucierpiały od hitlerowskiego najazdu, lecz przede wszystkim dla Niemiec.

Jaką więc rolę przewidują w tej sprawie amerykańsko-angielscy i francuscy inicjatorowie państwom wschodniej i środkowej Europy? Widocznie tę samą co i osławiony, swego czasu, plan Dawisa'a. Państwa te powinny stać się kupcami niemieckich towarów albowiem zgodnie z ideami Marshalla i Bevina, wypowiedzianymi jeszcze w Moskwie w czasie sesji ministrów spraw zagranicznych wielkich mocarstw, Niemcy tylko wtedy będą mogły zwrócić kredyty amerykańskie, gdy odbudują swój eksport. Lecz na przeważającej liczbie rynków światowych eksport niemiecki napotkałby na ostrą konkurencję eksporterów anglo-amerykańskich. I dla tego kraje wschodniej i środkowej Europy powinny się stać ko-

„Mocno stoimy o własnych siłach i własnym wysiłkiem przeprowadzimy ekonomiczną odbudowę Polski.“

(Z przemówienia delegata Polski ambasadora O. Lange na posiedzeniu Komitetu Organizacji Narodów Zjednoczonych w New Yorku.)

哈爾濱波蘭民主週報

TYMCZASOWY KOMITET ZAPRASZA WSZYSTKICH RODAKÓW, A SZCZEGÓLNIJ MŁODZIEŻ DO PRZYBYCIA W PONIEDZIAŁEK

dnia 3 listopada

O GODZ. 5 P.P. DO LOKALU BYŁEGO ST. „GOSPODA POLSKA“

NA POGADANKĘ

p. t.

„DLA CZEGO MÓWIMY POLSKA LUDOWA?“

którą odbędzie

p. BOGDAN MICHOWSKI

i w poniedziałek d. 17 listopada o godz. 5 po poł.

na POGADANKĘ

p. t.

„ZIEMIE ODZYSKANE“

(część druga).

którą odbędzie p. GWIDON SĄDKOWSKI

— WSTĘP WOLNY. —

kie i miałyby znaczenie drugorzędne, gdyż głównym warunkiem wypełnienia planów gospodarczych jest praca całego narodu, i zwiększenie wytwórczości. Po drugie kredyty te są uzależnione od obowiązku kupowania w Ameryce nie tego co jest potrzebne danemu państwu, lecz tego co mu zechcą sprzedać amerykańscy kupcy. W Anglii, która otrzymała pożyczkę amerykańską na złych warunkach, słyhać już gniewne głosy przeciwko zakupom w Ameryce, które rujną Anglię i bynajmniej nie pomagają w odbudowie jej ekonomiki.

Polska, Jugosławia, Czechosłowacja, Bułgaria z otuchą patrzą w przyszłość. Bez trwogi przyglądają się ożywieniu dookoła planu Marshalla. Ich ekonomiczne odrodzenie i dalszy rozwój są zagwarantowane przemianami demokratycznymi i celową pracą wolnych narodów.

Wiadomo, że kredyty nie są celem. Są one pożyteczne jako środek dla powiększenia handlu zagranicznego i obrotu towarowego pomiędzy państwami.

Wszystkie państwa wschodniej i środkowej Europy prowadzą politykę rozszerzania ekonomicznych stosunków z innymi krajami, zarówno europejskimi jak i

pozaeuropejskimi. Jedynym warunkiem, któremu powinna zadość uczynić każda umowa handlowa zawarta pomiędzy dwoma suwerennymi krajami, jest całkowite równouprawnienie stron obu. Polityce pewnych reakcyjnych kół w krajach zachodnich, dążących do ujarznienia małych krajów lub też do zupełnego wykluczenia ich ze sfery normalnych stosunków ekonomicznych, przeciwstawia się zdrowa i prawidłowa polityka ekonomiczna krajów przodującej demokracji. Sprzeciwia się ona wszelkim blokom, skierowanym ku rozdziałowi świata. Jest ona zwolenniczką swobodnej współpracy ekonomicznej, której potrzebę określają braki każdego kraju.

Wykaz państw z którymi utrzymują i rozwijają handlowe stosunki kraje nowej demokracji jest bardzo obszerny, obejmuje on większość państw europejskich

i znaczną liczbę państw zamorskich. Polska, tak samo jak i żadne z państw wschodniej i środkowej Europy nie oddziela się i nie odgradza się od Zachodu. Można nie mieć żadnych wątpliwości, że stosunki te będą się nadal rozwijały na podstawie wzajemnego szacunku.

Jednocześnie demokratyczne żywioły w Europie zachodniej nie zgodzą się na przekształcenie ich państw w kolonie amerykańskich monopoli. Rozdział Europy, do którego dążą amerykańscy, angielscy i francuscy reakcyjniści jest sprzeczny z żywymi interesami narodów europejskich i zagraża ich demokratycznym zdobyciom powojennym w kierunku pokoju i bezpieczeństwa. Dążenie narodów Europy do przyjaznej współpracy przewycięży wszelkie stawiane na ich drodze przeszkody.

Jedność słowiańska

Premier rządu bułgarskiego Georg Dimitrow w wywiadzie z dziennikarzem greckim L. Maurodisem dał następującą odpowiedź na zapytanie dotyczące istoty jedności słowiańskiej i roli jej w międzynarodowych stosunkach.

Pytanie: Na jakiej podstawie opiera się obecna jedność krajów słowiańskich?

Odpowiedź: Krótko mówiąc na następujących podstawach: kraje słowiańskie zjednoczyły swoje usiłowania aby zapobiec możliwości powstania niebez-

pieczeństwa teutońskiego, aby wspólnie bronić swoją wolność i niezawisłość przed wszelkimi cudzoziemskimi zamachami, ażeby zapewnić sobie wzajemną pomoc w ekonomicznym i kulturalnym rozwoju swoich narodów, a także ażeby na zawsze zabezpieczyć ich istnienie. Jedność krajów słowiańskich w najmniejszym stopniu nie jest skierowana przeciwko interesom innych demokratycznych niesłowiańskich krajów. Jedność słowiańskich narodów nie przeszkadza ponadto ustanowieniu najbardziej ścisłych, przyjaznych stosunków i współpracy z demokratycznymi niesłowiańskimi krajami. Przykładem mogą służyć stosunki pomiędzy Bułgarią i Rumunią, oraz Jugosławią i Albanią i t. d.

Pytanie: Czy istnieje jakiś związek pomiędzy obecną jednością słowiańskich narodów i dawnym panslawizmem?

Odpowiedź: Między nimi nie tylko nie ma żadnego związku, ale jest nawet zasadnicza różnica. Jak wiadomo dawny panslawizm rozwijał się pod egidą carystu rosyjskiego i był często wykorzystywany dla jego zaborczych celów. Na odwrót, obecna jedność na-

Trzechletni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej³⁾

(Zakończenie)

W dziedzinie gospodarki rolnej trzechletni plan przewiduje powiększenie powierzchni zasiewów z górą 1,5 razy, intensyfikację gospodarki i stałe powiększanie produkcji rolniczej.

Najważniejszym zadaniem jest zagospodarowanie ziem opuszczonej, której powierzchnia stanowiła w 1945 roku ponad połowę całej powierzchni uprawnej. W 1949 roku na ziemiach odzyskanych będzie zasiana całkowita powierzchnia ziem uprawnej, a na ziemiach dawnej Polski stanie się to już w 1947 roku. Po pierwszej wojnie światowej, kiedy zniszczenia były bez porównania mniejsze, ostatnie hektary opuszczonej ziemi były obsiane dopiero w 1925 roku, tj. po siedmiu latach od chwili ukończenia wojny, a całkowita odbudowa rolnictwa wymagała aż 10 lat.

Na skutek przeprowadzonej reformy rolnej i zespolenia Ziemi Zachodnich powierzchnia ziemi uprawnej na głowę ludności zwiększyła się do 1,5 hektara, zamiast 0,95 hektara, jak to było przed wojną. Zostały stworzone podstawy do likwidacji przeżytków ogromnego przeludnienia wsi, które istniało w obszarniejszej, przedwojennej Polsce.

«Odbudowa przemysłu i rzemiosła — brzmi uchwała Rady Narodowej — powinna dać zatrudnienie ludności miejskiej, a także stworzyć podstawę dla likwidacji przeludnienia wsi i dla stałego pochłaniania w przyszłości normalnego przyrostu ludności.»

W okresie 1947-1949 roku przemysł pochłonie 800 tysięcy nowych robotników, głównie pochodzących ze wsi. Zużycie nawozów sztucz-

nych w drobnych gospodarstwach chłopskich wzrośnie 25 do 30 razy. W okresie 1946-1949 roku chłopci otrzymają z górą niż za 160 milionów złotych w złocie maszyn i narzędzi rolniczych. W 1947 roku będą wypuszczone pierwsze traktory. W 1948 roku produkcja traktorów dojdzie do 2.000, a w 1949 — do 3.000 szt. Ilość traktorów pracujących obecnie w rolnictwie powiększy się z 5,5 tysięcy sztuk do 15.000. W ciągu trzechlecia ma być zelektryfikowanych 2.500 wsi. Przeprowadzone będą na wielką skalę prace melioracyjne. Jak opiewa postanowienie Krajowej Rady Narodowej: «stały wzrost produkcji rolnej powinien całkowicie zabezpieczyć niezależność żywnościową Polski, począwszy od zbiorów 1947 roku.»

«Ogólną tendencją planu

— opiewa dalej postanowienie Krajowej Rady Narodowej — jest powiększenie ciężaru gatunkowego hodowli bydła i roślin technicznych.»

W porównaniu z 1945 rokiem ilość koni powiększy się o 60 procent, pogłowie bydła zwiększy się o 2,5 miliona, ale pomimo tego będzie jeszcze mniejsze od przedwojennego. Ilość świń zwiększy się 6-cioкратно i wynosić będzie 10,5 milionów sztuk. Ilość drobiu zwiększy się dwukrotnie w stosunku do 1938 roku. Ułów ryby już w 1947 roku przewyższy poziom przedwojenny, a w 1949 roku wynosić będzie 70 milionów kilogr.

Znacznie powiększą się zasiewy roślin technicznych. Zasiewy lnu i konopi wzrosną 2,5 razy. Zbiór buraków cukrowych powiększy się trzykrotnie. Powiększą

rodów słowiańskich nie znajduje się pod czyjakolwiek egidą i służy wyłącznie interesom samych narodów słowiańskich. Oparta jest ona na równości praw i wzajemnym poszanowaniu narodów słowiańskich—wielkich i małych. Jedność ta nie ma żadnych zdobywczych zamiarów. Celem jej jest jedynie zabezpieczenie wolności i praw słowiańskich narodów i danie możliwości Słowianom wniesienia swego wielkiego wkładu do pokojowego rozwoju kulturalnego w duchu postępu, a także ustanowienia długotrwałego, demokratycznego pokoju w całym świecie.

Pytanie: Jaką jest rola krajów słowiańskich w międzynarodowych stosunkach, a w szczególności w ustanowieniu długotrwałego pokoju pomiędzy narodami?

Odpowiedź: Bardzo pozytywna, i rola ta staje się coraz bardziej poważną wobec dalszego politycznego, ekonomicznego i kulturalnego rozwoju krajów słowiańskich. Obecnie będą mogli Słowianie wreszcie zademonstrować swoje młode siły życiowe i zdolności, skierowane na pożytek ogólnego postępu ludzkości.

Z Polski i o Polsce

POLSKO-ANGIELSKIE STOSUNKI

Minister Spraw Zagranicznych Zygmunt Modzelewski, jadąc do New Yorku jako kierownik polskiej delegacji na Ogólne Zgromadzenie Organizacji Narodów Zjednoczonych zatrzymał się w Londynie, gdzie odbył z ministrem Bevinem konferencję na temat stosunków polsko-angielskich. W wywiadzie udzielonym prasie minister Modzelewski oświadczył, że jest nadzieja, iż pewne niezłatwione sprawy, które wywoływały różnice zdań w dotychczasowych stosunkach, będą mogły znaleźć pomyślne rozwiązanie. Polska oczekuje przede wszystkim pomyślnego załatwienia sprawy dania możliwości powrotu do kraju Polakom z Westfalii, którzy chcą się repatriować. Co do spraw ogólnie politycznych minister Modzelewski podkreślił, że opinia społeczna w Polsce jest zaniepokojona istniejącym planem podwyższenia poziomu wytwórczości przemysłu niemieckiego, gdyż ten niebezpieczny krok prowadzi do odrodzenia niemieckiego imperializmu, bezpośrednio zagrożającego Polsce. Polska stoi na stanowisku, że kra-

je przez Niemców opustoszony powinny być odbudowane zanim będą przedsięwzięte kroki dla odbudowy niemieckiego przemysłu.

UCIECZKA MIKOŁAJCZYKA

Rozgłoszono Los Angeles podała dnia 26 października komunikat rządu polskiego o ucieczce z Polski Mikołajczyka.

Widocznie Mikołajczyk ostatecznie przekonał się, że ani w drodze nielegalnej, przy pomocy band terrorystycznych, które się już same zlikwidowały, ani też w drodze legalnej, przez wybory sejmowe, przy których zdobył minimalną ilość głosów, nie pozyska w Polsce sympatyków dla swoich anglo-amerykańskich protektorów i nie potrafi oddać narodu polskiego w niewolę ekonomiczną amerykańskich monopoli.

ANTYPOLSKA POLITYKA

Angielska i amerykańska prasa rozpowszechniają ostatnio więcej złośliwych i oszczerczych wymysłów pod adresem narodu polskiego, niż pod adresem jakiegokolwiek innego kraju, z pośród tak znienawidzonych przez reakcję krajów nowej demokracji. W szczególności

hearstowscy najmici dziennikarscy piszą o Ziemiach Zachodnich, że one giną, gdyż narodowi polskiemu brak sił dla ich zagospodarowania. Insynuacja ta zawiera ukrytą myśl o rewizji postanowień konferencji poczdamskiej w sprawie naszych granic zachodnich. Takie są wiarołomne plany reakcji międzynarodowej. Bezpodstawność i bezsilność tych planów wobec ogromu pracy już przeprowadzonej na ziemiach odzyskanych jest oczywista dla każdego. Nie chcą tego widzieć tylko dziennikarze piszący w truscie gazetowym znanego milionera i reakcjonisty Hearsta, będącego wyrazicielem tych wielkokapitalistycznych sfer amerykańskich, które chciałyby odrodzić niemiecką potęgę przemysłową, aby uczynić z Niemiec bazę wypadową przeciwko demokratycznym państwom środkowej i wschodniej Europy. Blisko 6 milionów polskiej ludności zamieszkującej Ziemię Zachodnią nie tylko więc buduje, orze, sieje, wydobywa węgiel i żelazo, lecz stwarza na tych ziemiach bezpieczeństwo dla swojej ojczyzny, szaniec przeciwko nowej groźbie z Zachodu.

Amerykańskie ministerstwo spraw zagranicznych, powzięło decyzję pozbawia-

się zasiewy tytoniu, chmielu i mandzurskich bobów sobjowych.

P. Prezydent B. Bierut na konferencji prasowej dla zagranicznych korespondentów oświadczył: «W 1945 i 1946 roku Polska nie mogła wyżywić się bez pomocy zewnętrznej. W 1949 roku Polska będzie mogła wywozić znaczne ilości produktów zagranicę.»

W ciągu trzechlecia powiększy się znacznie handel wewnętrzny i zagraniczny. Powiększy się państwowa i spółdzielcza sieć handlowa. Wartość eksportu w 1949 roku osiągnie 485 milionów dolarów, w tej liczbie węgiel—350 milionów dolarów, co stanowi wartość 35 milionów ton.

W 1947 roku trzeba będzie przywieźć artykułów żywnościowych na sumę 132 miliony dolarów, lecz w 1948 roku przywozu żywności nie będzie zupełnie, a

począwszy od 1949 r. rozpocznie się wywóz żywności.

Jednocześnie z procesem uprzemysłowienia kraju będzie się powiększać import narzędzi produkcji i surowców dla przemysłu, w pierwszym rzędzie rudy żelaznej.

Szybkie powiększanie się dochodu narodowego pozwoli na urzeczywistnienie znacznych inwestycji we wszystkich gałęziach gospodarki krajowej. Zasadniczo kapitały będą inwestowane przy pomocy wewnętrznych zasobów z możliwością korzystania jednak ze źródeł kredytowych zagranicznych.

Dominujące znaczenie będą miały inwestycje państwowe, które w 1946 roku osiągnęły 84,8 proc. wszystkich inwestycji kapitałowych. Jednocześnie będą po pierane inwestycje własnych chłopskich zasobów do gospodarki rolnej, a także inwestycje kapitałów prywatnych do przemysłu i budo-

wy domów, kosztem zmniejszenia spekulacyjnych obrotów handlowych.

Ogólna suma inwestycji w gospodarkę narodową wyniesie w okresie 1946-1949 roku około 13 miliardów złotych w złocie, tj. rocznie średnio około 20% całkowitego dochodu narodowego.

Największą wagę gatunkową mają inwestycje w przemysł i transport. Z uwagi na to, że rozszerzenie baz energetycznych ma duże znaczenie dla rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, przeto plan ustanawia pierwszeństwo w stosunku do inwestycji sprzyjających elektryfikacji kraju.

Obok inwestycji na cele odbudowy, urzeczywistniana będzie również budowa nowych przedsiębiorstw. Plan przewiduje koncentrację inwestycji kapitałowych w budowę nowych przedsiębiorstw, przede wszystkim w ośrodkach najbardziej zniszczonych albo mających

największe znaczenie dla życia kraju, jak np. Warszawa, Śląsk, a także dla zagospodarowania ziem odzyskanych. Szereg nowych kopalń, elektrowni, fabryk i przedsiębiorstw będzie wybudowany zarówno na terytorium dawnej Polski, jak i na ziemiach odzyskanych. W ciągu trzechlecia zbudowaną będzie największa w Polsce elektrownia w Miechowicach o mocy 150 tys. kilowatów i w Gorzowie—o mocy 30 tysięcy kilowatów. Razem ma być uruchomionych 40 obiektów o ogólnej mocy 900 tysięcy kilowatów. Wprowadza się do eksploatacji 2.100 kilometr. linii wysokiego napięcia, w tej liczbie linię Śląsk—Łódź—Warszawa, długości 320 kilometr., napięciu 220.000 volt i linię Stalowa Wola—Lublin, linię Bydgoszcz—Gdynia i in. Zbudowanych będzie kilka nowych kopalń węgla, fabryka syntetycznej benzyny w Dworach, oddział ko-

jąca Polskę tej części funduszy UNRRA, którą Polska powinna była otrzymać po likwidacji tej instytucji. Tym bardziej, że pułkownik Harrison, przewodniczący komisji ekspertów z ramienia Organizacji Narodów Zjednoczonych, w czasie swego niedawnego pobytu w Polsce, na czele tej komisji, przyznał, że Polsce potrzebna jest jeszcze pomoc w postaci nasion dla zasiewów, nawozów sztucznych i t. d. Polska opinia publiczna tłumaczy sobie tę decyzję amerykańskiego ministerstwa spraw zagranicznych jako polityczną presję za to, że Polska nie uznała za możliwe dla siebie wzięcie udziału w konferencji paryskiej i podporządkowanie się t. zw. „planowi Marshalla”.

Delegat Polski ambasador O. Lange, przemawiając ostatnio na posiedzeniu Komitetu Organizacji Narodów Zjednoczonych w ostatnich dniach września b. r. w New-Yorku w sprawie niedania pomocy Polsce, Węgrom i Jugosławii, wbrew orzeczeniu specjalnej komisji OZN, oświadczył: »Jeżeli czytacie gazety, to znacie przyczyny nie udzielenia pomocy, są to przyczyny polityczne. A uchwała Ogólnego Zgromadzenia zabrania

czynienia ze sprawy udzielenia pomocy—narzędzia politycznego. Zwracam na to uwagę nie jako przedstawiciel skreślonego z wykazu kraju, bo my mocno stoimy o własnych siłach i własnym wysiłkiem przeprowadzimy ekonomiczną odbudowę Polski.«

WYBÓR PREZYDENTA AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI

Prezydentem Polskiej Akademii Umiejętności obrany został prof. dr. Kazimierz Nitsz, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Prof. Kazimierz Nitsz został obrany na członka Akademii w 1929 r. i był do maja 1946 r. dyrektorem filologicznego oddziału Akademii. Prof. Nitsz w swoich pracach z dziedziny polskiej dialektologii walczył stale z filologami niemieckimi.

DO WIADOMOŚCI MŁODZIEŻY

Świetlica jest czynna dwa razy tygodniowo we środy i soboty od godz. 5 po południu.

Do dyspozycji młodzieży i jej sympatyków są: szachy, madżan, ping-pong.

TYMCZASOWY POLSKI KOMITET NA MANDZURIĘ

KOMUNIKAT Nr 12

z dnia 27 października 1947 roku.

Na skutek przedsięwziętych starań Tymczasowy Komitet uzyskał możliwość otrzymywania produktów żywnościowych od Komitetu Zaopatrywania Towarzystwa Obywateli Radzieckich, dla Polskiego Towarzystwa Dobroczynności i obywateli polskich, będących ludźmi pracy lub nie posiadającymi większych środków materialnych.

W dniu dzisiejszym PTD otrzyma kartofle i ewentualnie jarzyny, które w międzyczasie powinny być dostarczone na skład Komitetu Zaopatrywania Towarzystwa Obywateli Radzieckich.

W najbliższej przyszłości punkty rozdzielcze Komitetu Zaopatrywania Towarzystwa Obywateli Radzieckich, mają otrzymać do rozdziału: chleb, mąkę, kasze, olej i inne produkty żywnościowe, które będą mogli otrzymywać również i polscy obywatele po przedstawieniu odpowiednich zaświadczeń, wydawanych przez Tymczasowy Polski Komitet.

O dniu rozpoczęcia wydawania obywatelom polskim powyższych zaświadczeń będzie wydane oddzielne zawiadomienie.

Prezes Komitetu (—) B. Stefanowicz.

Członkowie Komitetu: (—) Ch. Bersztein
(—) A. Czyżewski
(—) J. Łopato.

Sala b. Stow. „Gospoda Polska”
W NIEDZIELĘ DNIA 9 go LISTOPADA
przez zespół młodzieży polskiej
zostanie odegrana
komedia w 3-ach aktach, A. Asnyka, p. t.
„BRACIA LERCHE”
Początek o g. 5³⁰, zakończenie punkt. o g. 9 wieczór.
Bilety nabywać można u funkcjonariusza Komitetu i w sklepie
p. J. Łopato (Birżewaja 1).
B U F E T

kso-chemiczny i walcownia na hucie Kościuszki, 2 wielkie piece hutnicze, bluming i walcownia rur w Sosnowcu, walcownia blachy w Sandmierzu, fabryka inwentarza rolniczego w Mazurach, fabryka aparatury chemicznej w Nysie, fabryka samochodów ciężarowych w Szczecinie. Wybudowanych będzie około 20 przedsiębiorstw elektrotechnicznych i chemicznych, w tej liczbie fabryka aparatów elektrycznych w Łodzi, fabryka drutów i kabli na Pomorzu, fabryka radioaparatów, znacznie rozszerzone będą fabryki sztucznych nawozów w Chorzowie i w Mościcach.

W dziale przemysłu lekkiego i żywnościowego ma powstać fabryka syntetycznego włókna, fabryka obuwia w Bydgoszczy, 2 fabryki celulozy, 9 fabryk konserw, 2 fabryki zapatek. Rozszerzona ma być warzelnia soli w Wieliczce i fa-

bryka tytoniu w Poznaniu.

Obok odbudowy linii kolejowych, łączących koleje dawnej Polski z ziemiami odzyskanymi, w centrum Polski będzie wybudowana nowa linia kolejowa Tomaszów Mazowiecki—Rawa. Odbudowane będą mosty na wszystkich ważniejszych arteriach i umocnione będą prowizoryczne mosty na drugorzędnych liniach. Wielkie prace będą przeprowadzone przy budowie dróg. Stan parowozów w 1949 roku powiększy się na 165% w porównaniu z 1945 r. i przewyższy na 18% stan przedwojenny. Podwoi się ilość wagonów towarowych.

Wielkie kredyty są przeznaczone na rekonstrukcję portów morskich. Zdolność przeładunkowa Gdyni, Gdańska i Szczecina osiągnie w 1949 roku 24,5 milionów ton. Dla żeglugi na Odrze będą kupione 134 barki po 500 ton każda.

W rolnictwie zasadnicze inwestycje będą przeprowadzone w celu utworzenia i umocnienia chłopskich gospodarstw, powstałych na skutek reformy rolnej, w szczególności gospodarstw repatriantów i przesiedleńców na Ziemi Zachodniej. W okresie 1946-1949 roku przy udziale państwa odbuduje się 337 tysięcy gospodarstw chłopskich. Wielkie sumy są asygnowane na zakup koni i traktorów, na przeprowadzenie prac melioracyjnych, zaopatrzenie w maszyny rolnicze, nawozy sztuczne, a także na elektryfikację wsi.

W dziedzinie handlu znaczne inwestycje będą zużyte dla budowy i rozszerzenia sieci sklepów, szczególnie na wsi.

Trzechletni plan Odrodzenia Polski, to nie tylko plan odbudowy gospodarki narodowej. Zawiera on również w sobie składniki spo-

łeczno-ekonomicznej i technicznej rekonstrukcji Polski.

Wypełnienie planu znacznie wzmocni siły demokracji ludowej wewnątrz państwa i autorytet demokratycznego państwa na arenie międzynarodowej. Zaludnienie i zagospodarowanie ziem odzyskanych i ich organiczne zespolenie z macierzą, nie tylko znacznie wzmocni ekonomiczną siłę Polski, lecz odbierze ostatecznie rację istnienia wszelkim odwetowcom i reakcji międzynarodowej, czyniąc bezprzedmiotowymi wszelkie zakusy na nienaruszalność naszych granic zachodnich.

Przeprowadzenie trzechletniego planu wymaga poważnego wysiłku całego narodu polskiego, mobilizacji wszelkich zasobów kraju i znacznej oszczędności ich użytkowania, jak również przełamania sprzeciwu reakcji i elementów spekulacyjno-kapitalistycznych.

NASTĘPNY NUMER UKAŻE SIĘ 15 LISTOPADA.